

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

III. (XIX.) ÉVFOLYAM, 31. SZÁM 2008. JÚLIUS 31.
200 FORINT

A Szabadság

A MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

www.aszabadsag.hu

Üsd a tőkést!

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDIUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

VÁGJUK LE A SZENT TEHENET!

Az afganisztáni háború szent tehen a parlamenti pártok számára. Senki sem meri levágni. Nem is háborúról beszélnek, hanem „nemes akcióról”, amit egyes ronda afgánok értelmeznek, mondván, hogy ez az ő hazájuk.

Tényleg, nem is értem! Mi mit szólnánk ahhoz, ha hozzánk jönnének afgánok azzal, hogy ránk erőltessék törzsi rendjüket? Bár, lehet, hogy már az is jobb lenne annál, ami ma van, mert a törzsi rend legalább rend, még ha törzsi is.

Na, de visszatérve a szent tehenhez. Ma-napság nincs is olyan kérdés, amiben a Fidesz és az MSZP egyetértene. De mint ha egy és ugyanazon párt tagjai lennének, amikor Afganisztánról beszélnek. Felrobbantanak két magyar katonát odakint, idehaza az MSZP hőssé avatja őket, és a Fidesz asszisztál hozzá. Ne hidd, hogy valami nagy titok van mögötte! Az USA ezt várja a magyar parlamenti pártoktól. Teljesítsék mindazt, amit az USA fontosnak tart. Az USA-t nem érdekli, hogy mi lesz a magyar kórházakkal. Nem érdekli, hogy megmaradnak-e a kislalusi iskolák. Az se nagyon érdekli, hogy ki a miniszterelnök. Egy a lényeg: akárki is van hatalmon, ne gatyázzon, ha Amerika katonát kér.

A bökkenő az, hogy ma idehaza se lehet változtatni anélkül, hogy így vagy úgy, de ne ütköznénk meg a multikkal. De vajon lehet-e egyszerre korlátozni a multik magyarországi uralmát, s kiszolgálni őket Afganisztánban? Szerintem nem, úgyhogy: vágjuk le a szent tehenet! Jobban járunk idehaza is.

ZAVARJUK EL ŐKET!

A parlament egészségügyi bizottságának elnöke, Kökényke Mihályka, ahogyan az EDDSZ elnök asszonya, Cser Ágnes nyilvánosan is becézgeti, a múlt héten bejelentette, hogy nagy társadalmi vita lesz az új egészségbiztosítási törvényről. Mindjárt rohantam is az Internetre. Sietni kell, mert Mihályka azt is bejelentette, hogy a vita „alapszakasza” augusztus 15-én már véget is ér. Július utolsó hétvégéjén a tervezetnek azonban nyoma sem volt. Persze, ez a legjobb vita. Mondjuk azt, hogy vita van, esetleg a PR-esek gyártsák is le a támogató és esetleg enyhén bíráló észrevételeket, s demokráciából máris túlszárnyaltunk több afrikai diktatúrát.

Komoly vitára ne is számíts! Nem csak azért, mert két hét alatt, ráadásul nyári szünetben nem lehet komoly párbeszéd senkivel. Főleg azért ne reménykedj, mert a véleményedre senki se kíváncsi. Gyurcsányék nem adták fel a szándékukat, hogy privatizálják az egészségügyet. Ők csak alkalmazkodnak ahhoz a számukra nem várt helyzethez, hogy a magyar nép még nem teljesen hülye. Éppen ezért most nem magánbiztosítót akarnak kreálni, hanem csak biztosítót. Most megcsináljuk a keretet, aztán amikor a nép nem figyel oda, megtöltjük a valós tartalommal. Hipp-hopp, és kész is az eladható magyar egészségügy. Kicsit többet kell várniuk a nyugati haveroknak, de Istenem, ezekben a nehéz időkben megértik.

De mondok én valamit: nekünk se vi-

tatkozni kell Gyurcsányékkal! Hanem elzavarni őket, jó messzire külföldi haverjaikkal és üzletfeleikkel együtt. Ja, igen, Mihálykát is vigyék magukkal!

ROSSZABB MÁR NEM JÖHET

Lenne még valaki, akit szívesen látnék már nyugdíjban. Ha valaki ártott kis hazánknak, és ezen belül szeretett fővárosunknak, az éppen Demszky Gábor. Szerintem Demszky egy dologhoz értett: áskálódni a szocializmus ellen, szervezkedni, bevállalni egy-két pofont a Kádárrendszer rendőreitől abban a biztos tudatban, hogy a nyugati világ előtt percekben belül hős leszel. Építeni, alkotni nem tud. Nézz körül Budapesten, és magad is meglátod! Persze, nem mindent ő rontott el személyesen, de nem férhet kétség ahhoz, hogy fejtől büdösödik a hal. Maradjunk egy friss példánál!

Múltkor Bécsben jártam. A város szíve, a Kärtner strasse fel volt túrva, de úgy rendezen. Mozogni alig lehetett. Na, ezért nem érdemes Bécsbe menni, mert ilyet nálunk is láthatsz. Sőt, mostanság csak ezt láthatod. Tudod, mi a különbség? Bécsben dolgoztak, sokan, nagyon sokan. Pillanatok alatt el is készültek. Tudod, ha Bécsben három hónapig tökölnödne, Michael Häupl úr, Bécs polgármestere szétesapna a cégek között, mert ellenkező esetben őt zavarnák el az idegenforgalomból élő bécsiek.

Tudod, ilyen egyszerű az egész. Odaát, Ausztriában. Nálunk ezen a nyáron is minden létező utat felástak. A Múzeum körúton csak gyalog lehet járni. Ősszel lezárják a Margit hidat. Az egész város, mint egy olimpiai akadálypálya. Munkást azonban alig látsz. Demszky úr nem csap szét a cégek között. Sőt! Persze, így minden többbe kerül, több pénz megy a rokonok, barátok és üzletfelek kasszájába. Mi meg, budapestiek, nem vagyunk elég erősek, és hagyjuk, hogy ez az ember mindent tönkretegyen. Hagyjuk csak azért, mert félünk, hogy rosszabb jöhet. Nem, rosszabb már nem jöhet.

THÜRMER GYULA

A JÓKEDVŰ KOMMUNISTA

BESZÉLGETÉS ESPÁR ISTVÁNNAL, A MUNKÁSPÁRT FEJÉR MEGYEI ELNÖKÉVEL

Legfontosabb, hogy mindig igazat mondjunk és a kimondott szóért vállaljuk a felelősséget – mondja Espár István. A Munkáspárt Fejér megyei elnöke nem a levegőbe beszél, élete bizonyítja igazát.

– Hogyan kerültél a kommunista mozgalomba?

– 1972 óta párttag vagyok. Ez természetes része az életemnek. Dolgoztam az Ikarusz pártbizottságában PB-tagként és instruktorként is. A Munkásárság Fejér Megyei Parancsnokságán teljesítettem szolgálatot, szakalegység-parancsnok voltam. Az egyenruhám ma is megvan. Sokszor részesültem elismerésekben, tíz kormánykitüntetésem van, és kiváló dolgozó is többször voltam. Amely elveket akkor vallottam, ugyanazokat vallom ma is a Munkáspárt Fejér megyei elnökeként.

– Hogyan élted meg a rendszerváltást?

– Nehezen. Nem gondoltam, hogy az akkori pártvezetés szélnek ereszti a párt fegyveres testületét, és feláldozza a szocialista rendszer vívmányait. A rendszerváltás után vállalkozó lettem, és 10 esztendeig nagy nehézségek árán folytattam a tevékenységemet. Hiányolom, hogy a szocialista rendszerből a társadalom nem hozott át olyan szokásokat, melyek erősítették az emberi kapcsolatokat, az összetartást.

– Mivel töltöd a szabadidőd?

– Ami a pártmunkából megmarad, főként a gyümölcsösökkel és a szőlővel. Borosgardaként szinte mindig ott vagyok és dolgozom. Van két felnőtt gyermekem, és három unokám.

Szeretek beszélgetni, kedvelem a népes társaságot. Mindig közösségi ember voltam.

– Melyek a legfontosabb értékek az életedben?

– Legfontosabb, hogy mindig igazat mondjunk és a kimondott szóért vállaljuk a felelősséget. A mostani rendszerből épp ez hiányzik! Értéknek tartom, amit az életben elértem, a pártmunkát és a családot is beleértve. Nem beszélve arról a 20 évről, amit kommunistaként küzdelmekkel éltünk át, nem feladva vállalt eszménket. Kiemelten fontosnak tartom az elveink megtartását és a bátor kiállást.

– A családod hogyan viszonyul kommunista meggyőződésedhez?

– 1966-ban úgy vettem el a feleségemet, hogy kommunista voltam. Az egész családom segít minden párttal kapcsolatos akció lebonyolításában. Támogatnak. A feleségem részt vesz a rendezvényeinken is.

– Mik a kedvenc ételeid?

– Szívesen fogyasztom a magyar konyha legjobbait: húsleves, halászlé, marhalábszár-pörkölt, körömpörkölt, csirkepaprikást.

– Ha találkoznál az aranyhállal, mi lenne a három kívánságod?

– Sok van, de mondok hármat. Ilyen egészségben éljek a családommal együtt, mint most. Jó eredményt érjünk el a választáson, kerüljünk be a parlamentbe. Sikerküljön véghezvinni feladatunkat a párton belül, utódaink terjesszék a kommunista eszmét az egész világon! ■

Espár István

1942. december 22-én született Vereben, a 800 lelkes Fejér megyei kis faluban. Itt járt néha az „iskola mellé” is. Autószerelésből mestervizsgát és gépjármű szakoktatói vizsgát tett, majd levelező tagozaton érettségizett. Később marxista egyetemet végzett, amire rendkívül büszke. Az Ikarusznál termelésirányító, a Székesfehérvári Volán Vállalatnál autószerelő volt. A rendszerváltás után vállalkozó lett, ma nyugdíjasként aktív párttag, a Munkáspárt Fejér megyei elnöke, Központi Bizottság tagja.

NEM VÁRHATUNK CSODÁKRA

A második félév konkrét teendőiről tanácskoztak a múlt hétfőn a párt megyei elnökei. A választókerületekben szervezett pártelnöki látogatások beváltak, és a következő hónapokban is a pártmunka fontos eszközét jelentik. Ezzel a megállapítással valamennyi megyei és budapesti vezető egyetértett. Ugyancsak egyetértés volt abban, hogy ezek a látogatások a politikai munka fontos gyakorlati terepei. Minden ilyen látogatás megmozgatja a tagságot, munkát ad az aktivistáknak. Lehetőséget teremtünk KB-képviselőink szerepeltetésére.

Thürmer Gyula elmondta, hogy a párt felkészültségét a következő időszakban több tényleges vizsgán is bizonyítani kell. Ilyen lesz mindenekelőtt az Európai Parlamenti választás 2009. júniusában. A megyei és budapesti vezetők egyetértettek abban, hogy nem az ilyen választáshoz szükséges 20 ezer kopogtatócédula összegyűjtését kell megcélozni, hanem 150-160 ezret, vagyis annyit, amennyire majd a parlamenti választásokon szükség lesz. Most kell begyakorolni a kopogtatócédulák gyűjtését a magyar parlamenti választásokra. Többen világosan kimondták: ha 2009-ben nem tudjuk megszervezni a kopogtatócédulák gyűjtését, akkor 2010-ben sem számíthatunk csodára.

GÁL FERENC, A MUNKÁSPÁRT BÉKÉS MEGYEI ELNÖKE VÁLLALTA: AUGUSZTUS 20-A OROSHÁZÁN ÜNNEP LESZ

A pártelnöki látogatások augusztus végén folytatódnak. A tervek szerint Thürmer Gyula augusztus 26-án Kecskeméten vállalkozókkal találkozik, augusztus 27-én Óbuda-Békásmegyerre látogat, augusztus 28-án pedig Kaposvárra. A szeptemberi hónap is igen zsúfolt lesz. A tervek szerint a szeptemberi programba kerül Szeged, Salgótarján, Zugló, Szob, Budaörs, Csorna, Pétervására, Esztergom, Szarvas, Nagykanizsa. Természetesen nem csupán az egyes városok meglátogatásáról van szó, hanem a választókerülethez tartozó más településeket is célba kell venni. A párt elnöke várhatóan részt vesz Tatabányán a Bányásznapon, Mezőtúron pedig a hagyományos Kubikus napon. Elképzelhető egy villámlátogatás a Fehérvári Napokon is, Székesfehérváron. Az igen feszes program azt követeli mindenkitől, hogy mindent nagyon precízen szervezzünk meg, és maximálisan használjuk ki egy-egy ilyen látogatás lehetőségeit.

Előbb azonban jön augusztus 20-a. A Munkáspárt Bács-Kiskun megyei szervezete augusztus 19-én, délelőtt 10 órakor rendez immáron hagyományos ünnepségét Szent István szobránál, Kecskemét központjában. A budapesti pártszervezet is újítani akar, és az idén koszorúzási ünnepséget rendeznek a Budai Várban, a Mátyás templomnál lévő Szent István szobornál. Időpont: augusztus 19., 16 óra. Augusztus 20-án reggel pedig Orosházán találkozunk, a Munkáspárt központi ünnepségén.

A Pártra hagyom a pénzem

A Pártra hagyom a pénzem. Nem akarom, hogy a kapitalista állam örökölje. Én sokat kaptam a Párttól, valamit szeretnék visszaadni belőle – mondta Bedő Mihály szegedi munkáspárti tag Thürmer Gyulának, a Munkáspárt elnökének. Misi bácsi nem gazdag ember. Világéletében munkásember volt. A szocializmus idején egy darabig külföldi építkezéseken is részt vett, amiből tudott félretenni is. Mindig rendszerető, takarékos ember volt. Tudta, hogy a pénzt nehéz munkával keresi, és megtanulta becsülni. Szép életkort élt meg, a 94. életévét tapossa. A párt eseményeit élénken figyelemmel kíséri, A Szabadságot előfizeti és olvassa. Tudja és érzi, hogy miért küzd a Munkáspárt, és szívvél-lélekkel mellette van. Nincs olyan pártrendezvény Szegeden, ahova ne menne el. A párttagsággal nem csak jogok járnak, hanem kötelezettségek is – mondja.

Thürmer Gyula köszönetet mondott azért, hogy Bedő Mihály elvtárs azzal is támogatja a Munkáspártot, hogy a pártra hagyja egy élet munkájával szerzett pénzét. Jó célokat fog szolgálni, a párt, a magyar munkásság, a szocializmusért küzdő erők javát – hangsúlyozta a párt elnöke. Végezetül arra kérte a szegedieket, hogy viseljék gondját Mihály bácsinak, segítsék, amivel csak tudják. Dr. Gesztesi Ferenc, a szegedi alapszervezet tagja, aki már sok hasonló ügyet intézett, ügyvédként ezúttal a végrendeletet készítette el. Köszönjük, Bedő Elvtárs!

A ZÖLDEK NÉPSZAVAZÁSÁRÓL

ÉRDEMES CSELEKEDNÜNK!

A Magyar Szociális Zöldpárt még június végén kereste meg a Munkáspártot: segítsük a népszavazási aláírásgyűjtésüket. A kezdeményezést az Elnökség, majd a Központi Bizottság is támogatta.

Miért is ne tennék ezt – mondtuk. A feltett kérdés egyszerű, joggal foglalkoztatja az embereket: „Egyetért-e Ön azzal, hogy az országgyűlési képviselőknek csak a bizonylattal alátámasztott elszámolható kiadásai után járhat költségtérítés?” A Zöldek képviselője szerint egy általános igényt fogalmaztak meg, amikor úgy vélik, egy jogállamban mindenkinek egyenlő elbírálás alá kell esnie, véget kell vetni annak, hogy az országgyűlési képviselők a törvényeken felül állóknak tekinthessék magukat. Mértéktelenül igazságtalan, hogy a parlamenti képviselők bemondásra kaptak költségtérítést, az elmúlt ciklusban, több mint 100 képviselő vett fel 17 millió forint feletti összeget így. Az összes költségtérítés nekünk adófizető állampolgároknak 10 milliárd forintunkba kerül évente. Az erkölcstelen kivételezettség ellen kezdeményezték tehát a referendumot, ami sok ember igazságérzetével találkozhat.

Azt mondtuk tehát: a kérdés jó, igaz, támogatásra érdemes. S még inkább azt

mondtuk, ez ismét egy jó alkalom, hogy cselekedjen a párttag, hogy megszólítsuk az embereket, mutassuk meg hogy a Munkáspárt él, jelenjünk meg ismét az utcán, ami a mi terepünk. Valljuk be, eddig szervezeteinknek csak egy kis része mozgott meg az ügyben. „Ez nem a mi kérdésünk.” „Nyáron nem lehet semmit tenni.” – fogalmazódik meg több helyen. Szerencsére vannak más példák is. A csepeliek mellett – nyár ide, nyár oda – már gyűjtött a Ferenc körúti csoport, kiment az utcára a zuglói törzsgárda, s dolgoznak az angyalföldiek, az újbudaiak is. Ők a lényegyet ismerték fel: a párt mai helyzetében minden lehetőséget ki kell használni, hogy ott legyünk az emberek között. Az előttünk álló választási küzdelmek sem fognak felmentést adni a munka alól.

Az aláírásgyűjtés jogi határideje augusztus 29. A Zöldek eddig már összegyűjtöttek mintegy 85 ezer támogatást. Az előttünk álló egy hónapban tegyünk meg mi is minden tőlünk telhetőt: az ügyért s a pártért is. ■

A FERENC KÖRÚTI ALÚLJÁRÓBAN A MUNKÁSPÁRT NEM ELŐSZÖR GYŪJTOTT. A SIKER MOST SEM MARADT EL. AZ ARATÓ ISTVÁN VEZETTE CSAPATOT ISMERŐSKÉNT KÖSZÖNTÖTTÉK.

A Szabadságért

Megyei és területi elnökségi üléseken állandóan visszatérő probléma a pártsajtó, A Szabadság helyzete. Figyelemmel kísérve a lapszámok megrendelésének, olvasóinak csekély számát, elszomorító dolog, hogy mennyire közömbösek az aktivistáink, tagjaink a valós baloldali sajtó iránt. Mert ez tény: ma hiteles, magyar baloldali sajtó pártlapunkon kívül nem létezik. Mint a helyi futárszolgálat egyik aktív tagja, kérdezem: valamitől félnek az elvtársaink, hogy még csak meg sem rendelik? Elmondhatom, nincs mitől tartani! Csak gazdagodni lehet belőle, olyan információkkal, melyeket a kapitalista rendszer kiszolgálói eltitkolnak az emberek elől. Hihetetlen, de van olyan alapszervezet is, ahova egyetlen példány sem jár, még az alapszervezet elnöke sem fizet elő. Ez döbbenetes és elszomorító. Fizetni kell érte, de ha országosan több ezer előfizető lenne – és miért ne lehetne? – akkor lényegesen olcsóbb lenne, és nemcsak pártunk anyagi helyzete javulna, de az olvasók is több, valóságon alapuló tájékozottsághoz jutnának, mint a napi polgári, bulvár médiumokból. Legyen cél az alvó alapszervezeteknél legalább egy példány megrendelése. Ismételten kérem az alapszervezetek vezetőit: tegyenek azért, hogy minél többen fizessenek elő A Szabadságra. Propagálják úgy is, hogy ha elolvasták, adják tovább, vagy egyszerűen tegyék közzé: az alapszervezetben olvasható legyen bárki számára. Ezt azért is javaslom, mert már több olyan párton kívüli előfizetőnk van, aki így ismerete meg A Szabadságot: odaadták neki, elolvasta, tetszett – így előfizetett. Sajnos döbbenetes példát is tapasztalok, van olyan előfizető tagunk, aki még barátaitól is sajnálja, hogy sajtóját tovább adja, pedig ezzel is a párt politikáját támogatná. Ne feledjük, A Szabadság bevételi forrást jelent a párt számára, de ami még fontosabb: közelebb vihet bennünket az emberekhez, megismertethet és elfogadtathat bennünket. Nem hagyhatjuk ki ezt a lehetőséget!

FÜLÖP PÉTER

A FORRADALMI KÖZPONT

„Mit tudunk az Elnökségről, Balogh elvtárs?” Hosszú évek óta mindig ezzel a kérdéssel kezdődik a Munkáspárt Elnökségének ülése. Nem mint-ha Thürmer Gyula (55) elnök ne tudná, hogy mi van a kollégáival, de a hagyomány összetartó erő. Nem véletlen, hogy az Elnökség minden hétfőn délután négykor ülésezik, immáron hosszú évek óta, ha esik, ha fúj. Így volt ez a múlt hétfőn is.

KI LEHET AZ ELNÖKSÉG TAGJA?

„Országos párt országos vezetősége vagyunk, és ez felelősséggel jár.” A Munkáspárt elnöke e szavakat nem is egyszer mondta az elmúlt két évtizedben. Az Elnökség tagjait manapság a Központi Bizottság választja az elnök javaslatára. Természetesen a KB tagjai is tehetnek javaslatot. Az elnökségi tagok kiválasztása azonban nem egyszerű. Az Elnökségben többféle feladatot kell ellátni. Mindenekelőtt dönteni kell, határozatokat kell hozni, állást kell foglalni a legfontosabb politikai kérdésekről. Ez olyan munka, amelybe ki-ki hozza a saját élettapasztalatát, mai ismereteit. A Munkáspárt nem dönthet csak a nyugdíjasok fejével, de nem dönthet csak a pályakezdők gondolkodása alapján sem. A második feladat sem egyszerű. Az elnökségi tagok egy része reszortfeladatot is ellát, ami napi munkával jár. Egyszerűen, az elnökségi munka nem egyszerű. Sok áldozattal és lemondással jár minden egyes tagja részéről. „Szinte nem is munka, életforma. A párt és az emberek szeretete sok mindenért kárpótol” – mondja biztatásként a pártelnök.

ALELNÖKÖK A STRATÉGIAI ÜGYEK ÉLÉN

A pártnak jelenleg két alelnöke van. Mindketten régi harcosai a pártnak, a kezdetektől ott vannak. Vajda János (58) nélkül szinte semmi sem történik a pártban. Személyesen ismeri a párt helyi vezetőit, a KB-képviselők zömét. Ez így is helyes, hiszen ő felel a párt belső életéért. A mai szerény körülményeink között persze ez azt is jelenti, hogy Jánosnak nem csak a párt jövőjéről kell felelős döntéseket hoznia, hanem nap-mint-nap meg kell fognia a hangosítót, a plakátokat, szét kell osztania A Szabadságot.

Karacs Magdi (59) a pénzügyek felelőse. Akkor sem volt egyszerű ez a munka, amíg

kaptunk állami támogatást, ma kifejezetten robotmunka. A nagy pártok önálló pénzügyi osztályokkal dolgoznak, nálunk Magdi oldja meg a feladatot egy munkatársával és egy könyvelővel. A pénz elosztása sem könnyű, de még nehezebb új pénzforrásokat felkutatni, támogatókat találni. Magdinak emellett arra is jut ideje, hogy egy-egy nagy kérdésben megfogalmazza a párt véleményét.

IDŐSEBBEK ÉS FIATALOK EGYÜTT

Az Elnökség legidősebb tagja Urbán Sándor (70), aki korábban Nógrád megyei elnökként is dolgozott. Nálánál elkötelezettebb kommunista aligha van. Életkora ellenére lelkes, nem ismer lehetlent. A legfiatalabb csapattag Gilicze Attila (34). Egyike a Munkáspárt postás tagjainak. A munka mellett tanul. Hamarosan egyetemet végzett szociális munkás lesz belőle. Az Elnökségben belpolitikai ügyekkel foglalkozik, s gyakran olvasni sajtó-állásfoglalásokat is, amelyek tervezete Attila tollából származik. Kerezsi László (54) Kőbányáról jött, egy multinacionális biztosító cégnél dolgozik. Nagyon sokat. Igaz viszont, nagyon sok friss élménnyel rendelkezik a mai világról, ami nagy segítség a közös munkában. Kedvenc témája a környezetvédelem, s a Munkáspárt e téren is sokat köszönhet neki.

Az elnökségi munka nem néhány ember előjoga. Minden KB-tag részt vehet, ha akar. De vannak, akik állandó meghívottként mindig jelen vannak. A budapesti párt-szervezet elnöke többnyire elnökségi tag is, de ha nem, akkor is mindig számítanak rá. Kajli Béla (64) a közelmúltban lett nagybudapesti elnök, az egyik legtapasztaltabb pártmunkás. Nem szabad dönteni a nők nélkül sem, ezért Csikány Józsefné (58), Anikó is mindig jelen van. Ha nem ér rá, lehet számítani alelnökére, Thürmer Mariannra (21). És természetesen, mint mindig húsz éve, most is jelen van az ifjúság, a Baloldali Front. Szabó Tamás (22) új az ifjúsági munkában is, a pártban is, de nagy lelkesedéssel veszi át a párt közös tapasztalatait. Nincsen elnökségi ülés Balogh Attila (64) nélkül, aki az Elnökségi Iroda vezetőjeként előkészíti az üléseket.

Az állandó meghívottak köre kibővült az elmúlt időkben. A szakszervezeti munkacsoport vezetőjeként mindig kap meghívót Vánca Csaba (34). Gyakran nem tud eljönni, munkás ember, dolgozni kell. A többiek örülnek, hogy van munkája. Kovács István (39) az informatikai csoport vezetőjeként van jelen. Hála neki és munkatársainak ma is működik a párt honlapja, és az Interneten is olvasható A Szabadság. ■

Ügyvezető Titkárságból Elnökség

A Munkáspárt első operatív végrehajtó szerve az Ügyvezető Titkárság volt, amelyet először 1989. december 17-én választottak. Az első vezetőséget még kongresszuson választották, később ez a jogkör a Központi Bizottsághoz került. Az első vezetőségnek 15 tagja volt. Az elnök, három alelnök mellett voltak reszortfelelősök és regionális titkárok is. Később a tapasztalatok alapján csökkent a létszám, ami hét-kilenc fő között mozog. A megyei pártvezetések megerősödésével megszűnt a regionális titkári funkció.

KAPITALIZMUS-MENTES DEMOKRÁCIÁT!

– *Milyen a viszonyuk az MSZP-vel?*

– Mi 2006-ban nagyon világosan eldöntöttük, hogy mit akarunk. Akkor azt mondtuk, hogy egyetlen nagy párttal sem kötünk szövetséget. Ez igaz az MSZP-re is, igaz a Fideszre is. Ugyanakkor nyitottak vagyunk minden olyan kezdeményezés irányába, ami az országot, a nemzetet és a dolgozó ember érdekeit szolgálja. Mi nagyon-nagyon figyeljük, hogy tesz-e az MSZP ilyet. Azt látjuk, hogy az MSZP általában, s az MSZP-kormány konkrétan nem tesz ilyen lépéseket. Egyetlen egy olyan intézkedést sem tud felsorolni, ami valóban a magyar nemzetet, a magyar társadalmat, a magyar dolgozók érdekét szolgálta volna. Amit látunk, hogy az MSZP-ben vannak különböző politikai erők és különböző személyiségek. Én járom az országot és nem csak fideszes polgármesterekkel találkozom, hanem a nagyvárosokban, Szegeden, Miskolcon, másutt is találkozom a szocialista párt helyi képviselőivel. Ezek persze nem pártközi találkozók, hanem egy országos vezető találkozója önkormányzatok vezetőivel. Látjuk, hogy ezek a szocialista politikások szembesülnek a saját kormányuk politikájának negatív következményeivel. Ők vannak kitéve a tűzvonalba, nekik kell elviselni az emberek szemrehányásait, elégedetlenségét, s nekik kell látni, hogy milyen nyomorúságos életük van ma Magyarországon az embereknek. Tehát igyekszünk ezt a politikai kapcsolatot fenntartani, miközben semmiféle hivatalos pártkapcsolatunk nincs az MSZP-vel.

– *Kádár János iránt politikai értelemben éreznek nosztalgiát, vagy szociális, gazdasági értelemben?*

– A mai magyar társadalomnak jelentős része abban a korban élt, abban a korban nőtt fel. Ők tudják, meg tudják becsülni, hogy mi volt akkor, és tapasztalják, mi a jelenlegi helyzet. Az emberek azt látják, értik és becsülik, hogy akkor nem lehetett nagyon meggazdagodni, de azért általában volt egy jól elfogadható életszínvonal, az életkörülmények kiszámíthatóak voltak.

– *Amit jelentős külföldi kölcsönökkel sikerült fenntartani...*

– Ebben tökéletesen igaza van, 1989 végén 20 milliárd dollárral tartozott Magyarország, s ezt senki sem tagadja. Ennek a pénznek egy része kétségkívül az életszínvonal fenntartására ment. Csak ez úgy van, hogy ha egy ember tartozik egy banknak, vagy egy ország

Az a kormány, amelyik bezárja a kórházakat, nem lehet baloldali – Thürmer Gyula a Hír-Extra internetes portálnak adott interjújában nem hagyott kétségeket, hogy mi a Magyar Kommunista Munkáspárt útja.

tartozik a külvilágnak, akkor megnézi otthon, hogy ha úgy hozná a sors, akkor van-e mit eladni. Megvan-e a családi ezüst, van-e valami kis tartalékunk. Ha 1989-ben Kádár János kinyitotta a páncélszekrényét, akkor ott látta a családi ezüstöt: ott állt a magyar ipar, a magyar nagyvállalatok, a nemzetközileg elfogadott magyar mezőgazdaság, a megépített lakótelepek. Ha ma Gyurcsány Ferenc kinyitja a páncélszekrényét, akkor abban nincs semmi, mindent eladtak. Viszont van 170 milliárd amerikai dollár adósság.

– *Egészen pontosan milyen társadalmi modellben gondolkodnak?*

– A mai kapitalizmusban, a magántulajdon irányította gazdaságban azt látjuk, hogy mindent a pénz és a tőke diktál, ezen akarunk változtatni. Ha azok döntenek el a politikát, akiknek a birtokában van a gyár, meg a föld, a tulajdon, a bankok, akkor ezen változtatni kell. Mi olyan társadalmat akarunk, ahol a bank, a gyár, a föld a társadalom egészének érdekeit szolgálja, és a közösség tulajdonában van. Hogy ez a közösségi tulajdon milyen lesz, azt majd az idő megmutatja. Azonban mindenképpen azt szeretnénk, hogy az embereké, a közösségké legyen ez a tulajdon. Mi azt akarjuk, hogy ez egy demokratikus társadalom legyen, szólhassunk bele. A mai világban, a számítástechnika vívmányaival akár minden nap lehetne népszavazást tartani, mégse tartunk. Mi azt akarjuk, hogy a demokrácia közvetlen legyen, minden ember aktív részese legyen, interaktív legyen. Nem úgy, mint ma, hogy négyévenként elmehetek és szavazhatok valamelyik mosóporra. Olyan társadalmat akarunk, amely védi a környezetet. Ma a kapitalizmus nem védi. Ha a tőke

érdeke az, hogy idehozzák a szemetet, akkor idehozzák a szemetet. Nem vagyunk képesek Magyarországot megvédeni a környezeti pusztításoktól. S még valami: mi békes szocializmust akarunk. 20 évvel ezelőtt azt sem tudtuk, mi az a háború, a rendszerváltás óta pedig már a harmadik háborúban vagyunk – Jugoszlávia, Irak és Afganisztán esetére gondolok.

– *Orbán Viktor tusnádi fellépése apropóján kérdezem, hogy milyen a Munkáspárt viszonya a határon túli magyarsággal?*

– Nagyon sajnálom, hogy a határon túli magyarok ügye a nagy politikai pártoknak a kisajátított területe. Mi igyekszünk tartani a kapcsolatot a külföldi magyarokkal, én is megfordulok Romániában, Erdélyben, a Vajdaságban, még Szlovákiában is. Igyekszünk meggyőzni az embereket arról, hogy nagyon fontos a magyar nemzeti érdekeket megvédeni, de még valamiről szó van. Nem a szlovák ellen harcol a magyar, hanem a saját munkásérdekeiért. Mi kifejezetten magyar pártnak tartjuk magunkat, s ez az elmúlt időknél egy lényeges változása. Azt mondjuk, hogy védjük meg a magyar nemzeti érdekeket. Azzal, hogy a Gyurcsány-kormány engedte, hogy a románok az Európai Unió tagjai legyenek, NATO-tagok legyenek, ezzel lemondtak arról, hogy a magyar nemzeti érdekek ebben az országban érvényesüljenek. Hasonló lesz Szerbiával, Szlovákiáról már nem is beszélve. Azt gondolom, hogy nagyon sokat beszélnek a parlamenti pártok a külföldön élő magyarokról, kihasználják a saját belpolitikai érdekeikben, a valóságban azonban keveset tesznek értük. Vagy semmit. ■

A BRAZIL SIKER TITKAI

Az idén novemberben Brazília Kommunista Pártja lesz a házigazdája a Kommunista és Munkáspártok Nemzetközi Találkozásának. A párt parlamenti párt, a 2006-os választásokon a szavazatok 2,1 százalékával 13 mandátumot szerzett. Két minisztere is van a jelenlegi kormányban. Mégis keveset tudunk a brazil kommunisták életéről és harcáról.

Brazília Kommunista Pártja 1922 márciusában alakult meg, az 1917-es Nagy Októberi Szocialista Forradalom utáni forradalmi hullámban. Az alapító kongresszuson hét küldött vett részt, 73 párttag képviselőben. Hat évvel később már 800 tagja volt a pártnak. Ma a párt taglétszáma meghaladja a hetvenezretet. A brazil kommunistáknak nem kell magyarázni, hogy mit jelent illegálisan, elnyomásban dolgozni. A párt hatvan esztendőig illegálisan küzdött, és csak az 1980-as évektől működik legálisan. Az illegális munka megedzette a pártot és kádereit. Ez sikerük egyik titka.

A másik titok a párt szilárd eszmei arculatában van. Brazília Kommunista Pártja kommunista párt, amely a marxizmus-leninizmus tanításait alkotó módon alkalmazza a brazil viszonyok között. A párt a demokratikus centralizmus elvére épül, azaz vita a döntéshozatal előtt, fegyelmezett végrehajtás a döntés után. Minden párttagtól elvárják, hogy megismerje a marxizmus alapjait. A párt mindig kitartott a marxizmus alkalmazása mellett. 1956 februárjában elítélték az SZKP 20. kongresszusát, Nyikita Hruscsov politikáját, amely revízió alá vette a marxizmus alapvető tételeit. 1962-ben az ennek kapcsán kialakult belső pártvita miatt a párt kettészakadt. A párt szilárd eszmei bázisa is szerepet játszott abban, hogy 1989-90-ben sem omlottak össze, noha számos nyugati kommunista párt akkoriban feladta a harcot, sőt, átállt a szociáldemokraták oldalára.

A párt sikerének harmadik forrása a sokévtizedes osztályharcos tapasztalatban van. 1964-ben, amikor USA-bárát diktatúra vette át a hatalmat, a Brazíliai KP a diktatúra elleni harc egyik fő szervezőjévé vált. A 80-as évek végére

Út a szocializmus felé?

Renato Rabelo, a Brazil Kommunista Párt elnöke a közelmúltban interjút adott az Avante című portugál lapnak. Ebből idézünk részleteket.

„A célunk a kormányban az, hogy segítsük egy olyan fejlesztési terv kialakítását, amely biztosítaná az ország demokratikus fejlődését, a nemzeti függetlenség védelmét, a társadalmi haladást, a szubkontinens integrációját. E célok jelentős részét el tudtuk érni a Lula vezette két kormány idején. Ezek olyan lépések, amelyek elősegítik a Brazil KP stratégiai céljának megvalósítását, a szocializmus megteremtését...

Előreléptünk az állam demokratizálásában. Hét és fél millió munkahelyet teremtettünk, ami igen jelentős brazil viszonylatban. 11 millió gyerek számára oktatási programot kezdeményeztünk...

A kormányhoz való viszonyunk kettős: támogatjuk azt, ami egybevág a mi céljainkkal, bíráljuk azt, amit nem tartunk jónak. Lula második kormányának makrogazdasági politikáját egy hibrid politikának lehetne nevezni.”

a harc meghozta gyümölcsét. 1989-ben Luiz Inácio Lula da Silva vezetésével győzött a haladó koalíció, amelynek ré-

szese volt a kommunista párt is. Ez az együttműködés folytatódott az azt követő választásokon is.

MÉG NINCS SZOCIALISTA FORRADALOM

Az elmúlt években Dél-Amerika hangos a változásoktól. Az Egyesült Államok és a világ vezető tőkés erői a térség mértéktelen kizsákmányolásával igyekeznek a tőkés rendszer gondjait megoldani. Több dél-amerikai országban olyan politikai erők kerültek hatalomra, amelyek a nemzeti polgárság, mindenekelőtt a középpolgárság érdekeit képviselik a multinacionális tőkével, és a hozzájuk csatlakozó nemzeti nagytőkével szemben. Ezek az erők egyúttal jelentős változásokat hajtanak végre a néptömegek érdekében. Érezhető és sokszor újszerű változásokkal erősítik a demokráciát az egyes országokban. Ilyen folyamatok mennek végbe Brazíliában is. Nem beszélhetünk szocialista forradalomról, de beszélhetünk olyan polgári demokratikus változásokról, amelyek megkönnyítik a kommunista erők küzdelmének feltételeit.

Luiz Inácio Lula da Silva, Brazília jelenlegi elnöke 1945-ben született. 2002-ben választották elnökké, majd 2006-ban ismét elnyerte e tisztséget. 1980-ban hozta létre a Dolgozók Pártját (Partido dos Trabalhadores). Lula vezetésével az elmúlt években jelentős szociális reformokat hajtottak végre. Külpolitikai téren pragmatista, egyaránt igyekezett jó viszonyt teremteni Venezuelával, Kubával és az USA-val.

A Kommunista és Munkáspártok Nemzetközi Találkozója 2007-ben, Minszkben rövid értékelést adott: „Szolidárisak vagyunk a Bolíviári folyamattal Venezuelában. Támogatjuk a haladó változásokat Bolíviában, Nicaraguában, Ecuadorban, Uruguayban, Brazíliában és Argentínában.”

NATO takarodj!

Az euroatlanti szövetség a Krím félszigeten tartott hadgyakorlatot. Több ezer amerikai katona, tankok, páncélozott harci járművek érkeztek Ukrajnába. Az Ukrán Kommunista Párt - a lakosság többségéhez hasonlóan - ellenzi az ország NATO-tagságát. Megtehetnék volna, hogy két-három közleménnyel tiltakoznak, azonban a Pjotr Szimonyenko vezette párt másképp döntött. Ha harc, hát legyen harc. A Tengeri Szellőnek hívott hadgyakorlat során egy partraszállást imitáltak a NATO és ukrán csapatok. Vörös zászlós kommunisták fogadták őket. A katonák a levegőbe lőttek, könnygázzal próbálták oszlatni a tömeget. Nem sikerült. A kommunisták nem csak megfutamították a fogukig felfegyverzett rangereket, hanem három harci járművet el is foglaltak. Nem volt a volt Szovjetunió területén hírműsor, amely ne számolt volna be akciójukról. Felénk természetesen hallgattak erről, igen rosszul jönne ez a hír, amikor újabb és újabb magyar katonákat küldenek meghalni Afganisztánba és Irakba. A Szabadság hasábjain gyakorta megjelenik a „Tanuljunk dolgozni” cím. Fontoljuk meg, s tanuljunk harcolni is!

90 ÉVES A MAGYAR KOMMUNISTA MOZGALOM

EGYESÜLNI VAGY NEM EGYESÜLNI A SZOCIÁLDEMOKRATÁKKAL?

November 24-én lesz 90 éve annak, hogy megalakult elődünk, a Kommunisták Magyarországi Pártja. 1919 márciusában világossá vált, hogy egy megoldás van: a polgári hatalom megdöntése, a Tanácsköztársaság kikiáltása.

**SZAMUELY TIBOR, KUN BÉLA ÉS LANDLER JENŐ.
EMLÉKÜK MEGMARAD.**

KÉSZEN A FORRADALOMRA

A KMP második vonala 1919. március 23-ra hirdetett nagygyűlést a parlament elé. Amíg Kun Béla, Korvin Ottó és az első vonal többi szereplője eléggé közismert volt, kevesen tudtak a második vonalról. Pedig, amint az 1919 eleji események bizonyítják, mindig kell lennie második vonalnak. Rákos Ferenc visszaemlékezéseiből tudunk a II. Központi Bizottságról. Rákos ekkoriban 26 éves értelmiségi, a KMP egyik helyi szervezőjének titkára volt. 1919-ben ő lett a Budapesti Forradalmi Törvényszék, a Katonai Forradalmi Törvényszék elnöke, majd a Vörös Őrség főparancsnoka. Egyike azoknak, akik megérték a szocializmust. 1963-ban temették el a Kerepesi temetőben.

Rákos szerint a II. Központi Bizottság tagja volt Bólyai Ernő, Bolgár Elek, Fa-

zekas vasesztergályos, Herkovics üveg-munkás, Hevesi Gyula, Hikádé Aladár, Illés Artúr, Lukács György, Rákos Ferenc és Székely Béla. Szamuely Tibor illegálisban volt, de minden kérdésben konzultáltak vele. Lukács György visszaemlékezései szerint Guth Antal és Fiedler Rezső is tagok voltak.

A második vonal kiterjedt a Vörös Újságra is. 1919 februárjában öttagú szerkesztőbizottságot hoztak létre. Tagjai Alpári Gyula, Bolgár Elek, Lukács György, Rákos Ferenc és Révai József. A lap nyomtatását átmenetileg Nagyváradra helyezték át, de március 15-től újra Pesten jelent meg. A Vörös Újság nem szünetelhetett.

A II. Központi Bizottság munkáját Kun Béla irányította, akit más kommunistákkal együtt a csepeli Gyűjtőfogházba szállítottak át. A börtön-

be még írógépet is becsempészték, a munka folyamatos maradt. Borsányi György így ír erről: „Kun Bélának bonyolult kérdésekben kellett kimondania a döntő szót, orientálnia a párttagságot, hiszen bármily képzett és ügyes emberek is dolgoztak körülötte, az ő jóváhagyása nélkül nem született elvi kérdésekben döntés.”

A szociáldemokrata kormány parlamenti választásokkal akarta a helyzetet megoldani. Kun Béla és a KMP vezetése nem volt könnyű helyzetben: indulni vagy nem indulni. A vezetés úgy döntött, hogy a KMP nem vesz részt a választáson. Látták, hogy a pártnak néhány hónapos létezés után nincs meg a szükséges apparátusa ahhoz, hogy egy választási kampányt lebonyolítson. Nincs ilyen tapasztalata sem, nincsenek ilyen káderek. Félő, hogy még a KMP-vel rokonszenvezők is a szociáldemokratákra szavaznának a biztos siker reményében, és a KMP

egy 5-10 százalékos kis párt lenne. Döntöttek: bojkottálják a választásokat.

EGYESÜLNI VAGY NEM EGYESÜLNI A SZOCIÁLDEMOKRATÁKKAL?

A szociáldemokrata pártban a körülmények hatására megerősödött a baloldal. Ide tartozott többek között Landler Jenő, Hamburger Jenő, Nyisztor Károly, Pogány Ernő és mások. A baloldal nem azt jelenti, hogy szerették a kommunistákat, hanem azt, hogy energikusan követelték a jobboldallal való leszámolást, a jobboldali főispánok leváltását, a nagytőke megfélemezését. Az MSZDP baloldala nem osztozkodni akart a kommunistákkal, hanem maga akarta vezetni a forradalmat. Ugyanakkor ők is felismerték, hogy a kommunisták nélkül nem lehet a helyzetet rendezni. Az MSZDP baloldala elkezdett tárgyalni a kommunistákkal.

Bogár Ignác, a nyomdászszakszervezet egyik vezetője az MSZDP baloldalának egyetértésével levelet írt Kunnak, amelyben kérte: a KMP fejtse ki, hogy milyen körülmények között hajlandó a KMP és az MSZDP egyesítésére és a Tanácsköztársaság kikiáltására.

Kun Béla március 11-én válaszolt. A levél célja nem az, hogy a két párt egyesüljön. A KMP fel akarta gyorsítani a szociáldemokraták bomlását. Döntsenek, ne ingadozzanak, álljanak ide vagy oda! A levél másik célja, hogy megértesse a dolgozó tömegekkel: az áprilisra kitűzött választásoknak nincs értelmük, bojkotálni kell. A levél világossá teszi: minden együttműködés csak akkor lehetséges, ha az MSZDP kilép a burzsoá kormányból, elfogadja a munkáshatalom szükségességét. Egyesülni lehet, de kommunista alapon! Kun kifejti azt a reményét, hogy a munkásosztály egysége létrejön, akár csak Oroszországban, „ahol – tévedések elkerülése végett megjegyzem – nem a bolsevikok helyezkedtek a mensevikek álláspontjára.” ■

MEGÉRKEZTÜNK AZ ALAPKŐHÖZ

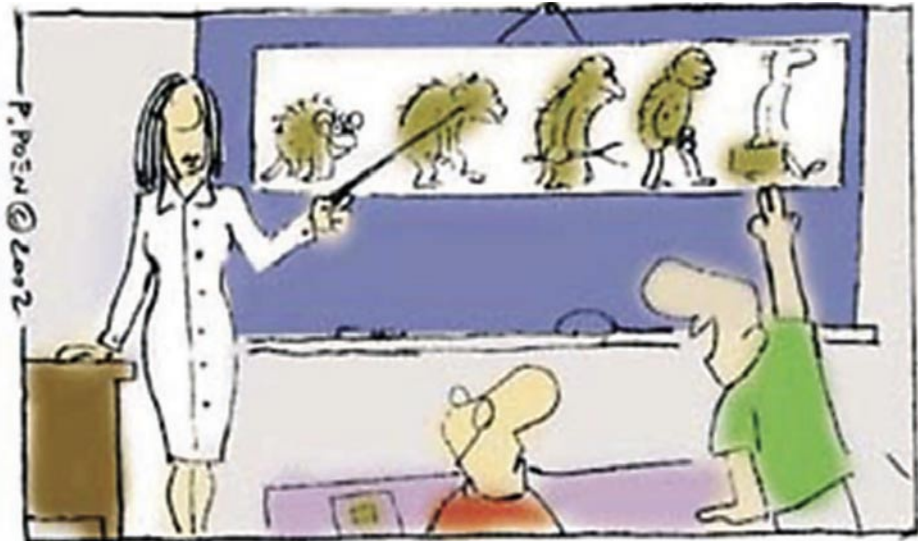
Amikor elhatározzák egy létesítmény megépítését, ünnepélyes keretek között lerakják az alapkövet. Beszédet mondanak, íme az átszellemült kezdet, kövesse az elszánt folytatás, épüljön fel a vár, szolgáljon otthonául és menedékkül a benne életre kelő intézménynek, amely az emberiséget fogja gazdagítani.

Így épül Magyarországon az oktatás, csak visszafelé. Először lemondunk az emberiség gazdagításáról, aztán elsorvasztottuk az intézményt, majd szép következetesen elhordtuk a téglákat. Már csak az alapkö van a földben, ideje azt is felszedni.

Nincs többé fizika. A fizika az út-idősebesség viszonyával, a gravitáció törvényével már nem szorul tanításra. Az élet úgyis ráneveli az embert, hogyan kell hamarabb elérni a célt, és hogy ha kihúzzák alólad a talajt, lejjebb esel.

Elég már a kémiából is. Jobb, ha nem tudod, mit mivel vegyítenek, mielőtt megeszed. Jobb, ha nem tudod, mitől kapod az újabb és újabb betegségeket, mi megy végbe a szervezetedben, ha így élsz, vagy ha úgy. A választás már úgyis csak látszólagos: az altatót, a serkentőt, a hülyítőt úgyis meg fogod enni: ha semmit sem eszel, majd belelegzed.

Biológia meg végképp nem kell. Fizika meg kémia nélkül úgyse értenél belő-

le egy kukkot se. És valld be: nincs is rá szükség. Kinyitod a tévét, annyi gyógyszer ömlik a nyakadba, hogy dobozostul eszed meg. Orvosokat már úgysem akarunk képezni, épp azon fáradozunk, hogyan szabaduljunk meg a meglévőktől.

Hanem, tudod, mi kell? Természettudomány! Mert sajnos, az a szomorú valóság, hogy Magyarországon egyre gyengébb a természettudomány oktatása. A természettudományé, amely helyettesíti a fizikát, a kémiát meg a biológiát. Hogy végre tudd látni a dolgokat interdiszciplinárisan, s ne fáraszd magad konkrét tan-

tárgyakkal. Életszerű dolgokat kell tanulni, nem elvont tudományokat! Hogy a megfűrosztott macska nyávogását a mikrohullámú sütőben elnyomja a zúgás, ezért nem veszed észre, mikor dögölt meg szegény. De a centrifugában sem szárad meg, viszont nem árt neki a gravitáció, mert talpra esik (de csak akkor, ha még életben van), ellentétben a kutyával.

Ez különben kötelező érettségi tárgy is lesz, mihelyt ilyen életszerűvé vált.

A technika új vívmányait pedig majd feltalálják külföldön.

BOTTA MELINDA

Primitív játszmák

Áll a bál a budai Turul-emlékmű körül. Engedély nélkül épült, mint oly sok minden Magyarországon.

A Jobbik megfenyegette a Szabadság téri szovjet hősi emlékművet, a Ságvári emléktáblát és más szobrokat, mintha ezzel a liberális városvezetésén állna bosszút. Zavaros agyakban zavaros gondolatok kavarnak. Összekuszálódtak az erővonalak. Tragikusan gyermekes játék folyik, méltatlan veszeke-dés emlékművekről, szobrokról. Én hagynám a turult. Kézai Simon szerint Attilától Géza fejedelemig a magyarság hadi jelvénye volt. Tatabányán is van, meg az NBH jelvényén is. A Tanácsköztársaság idején volt olyan jelkép, amelyen turul tartja a vörös csillagot. A Magyar Heraldikai és Genealógiai Társaság főtitkára kifejtette, hogy a turul magyar totem. Tőle származik a magyar nemzet, hiszen Emesét teherbe ejtette. Miért olyan nagy baj, ha állítanak egy kiterjesztett szárnyú madarat? A nyilasok nem csak a mitologikus turult, hanem mást is használtak, emiatt nem kellene kigyomlálni történelmi jelképeink egy részét, és kitörölni az emlékezetből mindent, ami valakiknek nem tetszik. Ráadásul a barbárok folyton váltogatják egy-

mást, és végül nem marad szobor Magyarországon. Az a legnagyobb baj, hogy nyilas gondolatfoszlányok érhetőek tetten a liberális és a jobbikos ovisok közt is.

A felszabadulás előtt tisztelgő és kommunista mártírokat megjelenítő táblák és szobrok meggyalázása és fenyegetése nem a „felölt” politika része. Persze nem is európai szokás. A legtöbb agyonmajmolt nyugati országban kitüntetett helyeken, ápolt parkokban állnak a kommunista, a vörös szobrok és táblák. Többségük olyan emberek előtt tiszteleg, akik életüket adták a szabad, független hazáért, értünk. A mártír antifasisztáknak köszönhetjük, hogy élhetünk. Ők is, akik le akarják bontani, akik gyűlölik a vörös csillagot, ma már a turulmadarat is. Szovjet katonák nélkül meg sem születtek volna. Tudjuk a pszichológiából, hogy akadnak beteges lelkű emberek, akik a rongálásban élvezetet lennek. Meggyógyításuk nem a mi dolgunk, hanem a szakembereké. A hatóságok, a hivatalok, a mi pénzünkéből fenntartott szervezetek védjék meg a szobrokat! És védjük a veszélyeztetett kerecsensólymot, mert nem sok van már belőle!

FOGARASI ZSUZSANNA

AUGUSZTUS

A Magyar Kommunista Munkáspárt tisztelettel meghívja Önt és családját augusztus 20-án 11 órára Orosházára, a Kossuth Lajos Közoktatási Intézmény udvarán tartandó alkotmány napi ünnepségére. A nagygyűlésen felszólal Gál Ferenc megyei elnök, Németh Béla, Orosháza polgármestere, ünnepi köszöntőt Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke mond.

A gyűlés után a békéscsabai Jókai Színház színinövendékeinek előadása következik, majd délután fél egytől ebédre várjuk az ünneplőket.

Munkáspárti koszorúzások

Augusztus 19., kedd

- **Kecskemét**, Kossuth tér, Szent István szobor, délelőtt 10 óra
- **Budapest**, Budai Vár, Szent István szobor, délután 4 óra

Írj! Fényképezz!

A Szabadság mindannyiunké. Közös érdekünk, hogy tájékozódjunk mindarról, ami országunkban történik. Legyen az jeles vagy felháborító esemény: tudnunk kell róla! A Szabadság szerkesztősége ezúton hív fel mindenkit, aki ilyennel találkozik: írja meg, vagy fényképezze le, s küldje be! Várjuk tudósításaitokat levélben a székház címére „A Szabadság” felirattal, vagy az info@aszabadsag.hu e-mail címre.

Balszettel – új kötet

Megjelent Thürmer Gyula Balszettel című sorozatának 3. kötete. Az új kötet ára 500 forint. Korlátozott példányban a három kötet is még megvásárolható a Baross utca 61-ben.

Keressd a Frontot!

Szabó Tamás országos elnök:
30/630-7157
Répási Zoltán budapesti elnök:
20/577-3034

Lenin vezet

Az orosz állami televízió amerikai mintára internetes szavazást kezdett arról, hogy ki legyen „Oroszország arca”, azaz ki az a történelmi személyiség, aki a legjobban testesíti meg az országot. Az még nem okozott meglepetést, hogy az első, szűkített ötvenfős lista a Szovjetunió meghatározó hősei kerültek, Georgij Zsukov marsalltól Jurij Gagarinig. A tévé vezetőit megnyugtathatta, hogy a legnépszerűbbek közé bekerült Borisz Jelcin ex-elnök és II. Miklós cár is. Ám ekkor jött a meglepetés: az internetes szavazáson a kommunisták messze a legnépszerűbbek lettek. Ne magyar szavazat mennyiségben gondolkodjunk, mára több, mint hat millióan szavaztak a www.nameofrussia.ru portálon. A televízió vezetői „műszaki hibákra”, internetes kalózkodra hivatkozva két napra felfüggesztették a szavazást, érdekes módon kizárólag Lenin és Sztálin esetében. Rövid időre sikerült is az utolsó cárt felhozni az élre, akkor épp Sztálin helyére. Ám láss csodát, amint újra lehetett szavazni a kommunista vezérekre, az élboly rögvést megváltozott. Jelenlegi állás szerint Vlagyimir Iljics Lenin az első, majd hétszáz ezer szavazattal, akit Sztálin követ több mint hatszáz ezer szavazattal. A harmadik a szovjet idők legendás színésze és bárdja, Vlagyimir Viszockij. Még a negyedik helyre is egy szovjet államférfi, Nyikita Hruscsov került.

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
Szerkesztőség: 1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 334-1509; Telefax: 313-5423;
A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu
Kiadja: a Progressio Kft., a kiadásért felelős: Vajda János igazgató; ISSN 0865-5146

A Munkáspárt internetcíme: <http://www.munkaspарт.hu>